

Een goede voorstelling geeft volgens mij zijn eigen analyse aan. Door alles wat erin gebeurt, verklaart een voorstelling zichzelf, z'n eigen diepere bedoelingen zal ik maar zeggen. Ik heb altijd vanuit een soort onnozelheid geschreven. Ik verbaasde me over wat er te zien was op het toneel en ik vroeg me af hoe het in elkaar was gezet. Ik zag dingen die me ergerden en ging me afvragen waarom dat gebeurde of er waren momenten in een voorstelling die me voor raadsels stelden en waar ik over moest nadenken. Maar ik heb altijd m'n best gedaan om een voorstelling op z'n eigen merites te analyseren.

(Jac Heijer)

Josse De Pauw /
Peter Van Kraaij
Brussel
**Het Kind van de
Smid**

'Cowboy en indiaan' draaide in mijn kinderdagen meestal uit op 'indiaan' tout court, omdat er nauwelijks iemand te vinden was die 'blanke hond met gespleten tong' wou spelen. We lazen en bespraken alles wat we over Indianen onder ogen kregen. Namen als Sitting Bull, Red Cloud, Crazy Horse, American Horse, Tecumseh, Chief Joseph, Geronimo, Cochise, Wounded Knee (x 2), Fort Fetterman, Custer, mesas, canyons en B.L.A. hadden voor ons geen geheimen. En dat Buffalo Bill en Wild Bill Hichock geen helden, maar ordinaire bizonen indianenjagers waren, wisten we al heel vroeg.

Met deze universele jongensfascinatie als vroegste aanleiding schreven Josse De Pauw en Peter Van Kraaij *Het Kind van de Smid*, net op het ogenblik dat de wereld weer ergens in brand staat. Een zoveelste slachtpartij - met dit keer het inzetten van religie, macht, hoog-technologisch en massaal vernietigen, racisme, nationalisme, weerloosheid, geweld, manipulatie en nietsontziend eigenbelang - verduidelijkt nog maar eens dat 'een nieuwe wereldorde' een zeer irreëel begrip is en blijft. Dat moest de geschiedenis ons allang geleerd hebben.

Josse De Pauw, één van de intergerste kunstenaars die hier in Vlaanderen ronddwalen, leeft gestaag

verder in zijn oeuvre/leven als theater- en filmacteur, auteur en filmmaker. Na het legendarische Radeis-tijdperk (1977- 1984), na *Usurpation* (1985) en *Ward Comblez, he do the life in different voices* (1989) kan hij nu *Het Kind Van de Smid* aan het markante rijtje van eigen voorstellingen en theaterteksten toevoegen. De tekst ontstond opnieuw uit een samenwerking met Peter Van Kraaij, die ook *Ward Comblez* regisseerde en met wie Josse De Pauw in de zomer van dit jaar hun lang geplande film *Vinaya* zal

realiseren. Peter Van Kraaij droeg vooral het Amerikaanse materiaal aan en Josse De Pauw het Australische. Het bij elkaar schrijven van de vijf hoofdstukken waaruit de tekst bestaat, draagt onmiskenbaar de stempel van Josse De Pauw : kortdroge zinnen, relativerend, afstandelijk en tegelijk zeer betrokken, warm en volrijke beelden. Hij heeft niet veel woorden nodig om de taal zo betrouwbaar als mogelijk te gebruiken en de beelden scherp te stellen. Ook hier vallen vele warme woorden.

Tegen het decor van twee van de grootste genocides die de mensheid ooit gekend heeft, waarbij én bestaansmiddelen én cultuur zo goed als vernietigd werden, met hulp van overheid, leger en kerk, speelt dit epos zich af. De tekst begint bij de dagboeken van de smid, een Ierse immigrant die in Saint Louis ingelijfd wordt in het veertig man sterke (elite) *Corps of Discovery* dat onder leiding van de kapiteins Lewis & Clarke tussen 1804 en 1806 de bovenloop van de Missouri verkende. Met de hulp van Sacajaweja, de Sos-

Het Kind van de Smid (Josse De Pauw / Peter Van Kraaij) Foto Michiel Hendryckx